

Olles Sjö

Så var det åter dags för en tur till sjön med dom stora abborrarna. Vi räknade med att den tidigare gången hade blivit förstörd av dimman och att det skulle bli bättre denna gång. Det var Olle, Bert och Johnny från Staffanstorp samt Ola och jag ifrån Björka som anslöt på fredagskvällen. Mats Brorsson hade aviserat ankomst på lördags morgonen.

Det var mörkt, regnigt och dimmigt på kvällen och min kunskap om vägen slutade vid avfarten från E22. Jag hade bara tänkt att säga till grabbarna ”sväng av så ser ni det stora huset”, så enkelt blev det inte,

För att kallas torp så är huset ganska ståndsmässigt.

Staffanstorpsgrabbarna låg en timme före i tidsschemat och jag försökte instruera dom vidare per telefon, det var inte svårt att hitta men mina väganvisningar var väl inte till alltför stor hjälp. Till slut så meddelade dom att dom hade träffat på Olles syster och att dom skulle sätta upp en plastpåse vid avtagsvägen. När Vi anlände så var plastpåsen borta men vi kunde se Berts båt på gårdsplanen, Bert kom ut och visade oss resten av vägen. Väl framme var det dags för kvällsaktiviteter, Öl, whisky, chips och oliver kom på bordet illa kvickt. Ola hade med sig en gigantisk parmesanost som vi också började karva av. Det var riktigt trevligt att åter sitta i den fina salongen och hygga oss. Det blev en hel del att dricka och Olle berättade bl a om det obligatoriska spöket som varje byggnad av den digniteten bör vara utrustat med. Kvällen blev sen men trots det så flaggade vi för tidig uppstigning. Det mest spöklika som sågs den natten var när jag flackade runt med min filt, på jakt efter bättre sov-ställning, min kraschade axel tillät inte att man var alltför stilla i en säng.

Ola visar upp hela arsenalen, haspel, fluga och pimpel.

När vi vaknade så hade dimman släppt men regnet hängde tungt i luften. Redan innan frukost hade Bert och Johnny utrustat sig med full överlevnadsutrustning som förberedelse för det eventuellt kommande regnet.

Eftersom det var Olle som var värd så var det naturligt med en frukost bestående av ägg, bacon, vita bönor och stekt tomat.

Grabbarna var ju redan klädda och så pass erfarna av båtfiske så dom var ute på vattnet innan vi kom iväg. Mina nyinkaffade fiskebyxor var fortfarande kvar hos skraddaren så jag fick ta till godo med jeans. När vi kom ner så hade grabbarna redan fått ett par gäddor och vi tänkte att detta skulle nog bli bra. Jag hade hi-tech utrustat min lilla aluminiumbåt med ny elmotor samt kombinerat ekolod och GPS så det tog lite extratid att få allt på plats. Precis när vi var klara så började det regna, inte mycket men precis lagom för att allt skulle bli blött. Utrustad med jeans och vindtät fleecjacka så såg jag fram emot en fuktig dag. Mats anslöt efter en timme och vi var nu tre båtar på vattnet.

Det var en fantastisk känsla att använda elmotorn, vi packade inte ens upp årorna på hela tiden.

Fisket verkade gå helt i stå när det började regna och trots idoga försök så fick vi inget. Vi provade på att kasta i kanterna och att glindra drag på djupet, inget fungerade. Bert och Johnny, till och med kastade ut ett mete under båten medan dom låg och kastade.

Bert och Johnny, en stilstudie, vi hade i alla fall ingen vind.

Det enda som hände var att alla blev blötare och jag i synnerhet. Ett krismöte till sjöss och vi var eniga att vi hade fått nog efter 5 timmar. Vi lämnade båtarna vid sjön men tog med det mesta av packningen. På vägen upp till bilarna så slutade det att regna, ett gyllene tillfälle att plocka trattkantareller till kvällens middag. Ola var förvånad över hur lätt det var och efter lite övning så var han ett ess på svampplockning. Min fleecetröja vägde nu uppåt 10 kilo, åtminstone så kändes det så, vi hängde in grejorna i pannrummet så det fanns hopp om att det skulle torka, Jeanssen hamnade på elementet och tur var nog det.

Olle hade skaffat fina köttbitar och med trattkantarellsås så var middagen av god gourmetklass. Det blev även efterrätt, en äpplekaka utan äpplen med vaniljsås. Efter middagen så var sömnlösa Melin så pass trött så han sökte ganska snart upp sängen. Whiskyflaskan var tom morgonen efter så det hade nog blivit sent för dom andra. Återigen traditionell frukost och dags för fiske, Olle hade haft ett haveri i en frys i källaren och han fick ägna morgonen åt att mata vildsvinen. Älgkött och gäddfilé i lagom surt tillstånd måste ha lockat till sig var enda vildsvin i hela Blekinge. Vi andra återgick till fisket, som vanligt var grabbarna ute tidigare och åter hade dom fått fisk direkt. Ola och jag provade på att pimpla och när det inte gick så satsade vi på flugfiske. Vi finkammade halva sjön utan ett känn, elmotorn var till enorm hjälp när det gällde att positionera sig inför kastandet. Vädret var mycket bättre men det hjälpte inte Ola och mig. Grabbarna hade tagit någon enstaka gädda till innan Mats hittade rätt vapen, på väldigt kort tid så fick han en grann abborre och en gädda innan nästa gädda bet av stjärten på hans nya favoritjigg. Glad i hågen så gick han hela vägen

upp till bilen för att hämta en ny. Vid det laget så kastade alla med jigg och lika snabbt som det hade startat så var fisket slut igen

Den smala skogsvägen var inte direkt lämpad för båttrailers.

Efter en halvtimme så var det åter krisstämning, just då så kom Olle och vi beslutade oss ganska snabbt för Plan B, fiske med vadare i skärgården.

Vi räknade med att om vi snabbade oss med allt så skulle vi kunna få åtminstone en timmes fiske. Olle behövde hjälp med att ta upp sin egen båt och vi hjälpte honom med det innan det var dags för den hårda vägen hem.

Nu hade vi ju två båtar, vi tog en åt gången och väl framme så var man ganska trött. Snabbt parkerade vi båten på gårdsplanen och iväg till skärgården. Bert och Johnny åkte hem och Olle stannade kvar i huset.

På vägen så kunde jag se att Mats bil hade blivit av med bägge sina Xenon ljus och eftersom det snart skulle bli mörkt så stannade vi på en mack i Karlskrona för att råda honom att köra hem medan det var ljus. Han hade dock ingen tanke på det och berättade att han brukade fixa ljuset med en skruvmejsel.

Olle verkar vara oberörd av båtläpandet medan Johnny ser ut att vara lite mer medtagen.

Väl framme i skärgården så var det ingen tid att förlora, snabb påklädning och ner till vattnet. Med tre man så är det bäst att man sprider ut sig och jag gick till höger medan Ola och Mats gick ner till vänster. Vattnet var vrålhögt och jag hade stora svårigheter att fiska över huvudet. Jag hade tänkt att vada ut till ön men det gick inte alls. Efter ett tag så fick jag dock en liten gädda och ringde till Ola för att kolla hur dom hade det. Han rapporterade om att Mats hade haft ett Eldorado och fått 7 gäddor på kort tid, själv hade han fått ett par. Jag beslutade om en snabb omgruppering och gick i vattnet på samma ställe som grabbarna redan hade fiskat. Det var dock inget hinder, jag fick faktiskt fisk i första kastet. Dom var nu ända borta vid Wärrfsviken och Ola hade nu bäst fiske. Jag siktade på att gå utåt vid den lilla ön och där hittade jag ganska snabbt fisken, jag gjorde mitt bästa för att hinna ifatt, tyvärr blev det ganska snart mörkt och fisket ebbade ut.

När man summerar så fick vi 22 gäddor på ca en timmes effektivt fiske, om det inte hade varit för ett par slitna firelinetafsar så hade resultatet kunnat bli ännu bättre.

Olles sjö i all ära men jämfört med "Olles Ö" så hade den inte mycket att sätta emot denna gången. Det hade varit roligt att återvända någon gång, då kanske på annan årstid, kanske där pimpel eller sommarfiske efter abborre. Vi tackar Olle för ett perfekt värdskap.

Jan Melin

Ola visar upp sin magnifika 14 kg Gädda, tagen på fluga i December 2006.